

[Anne Grete Holmsgård]

der blev fremlagt af USA under sidste møde inden for Wienkonventionen, og som med visse modifikationer har fået opbakning fra Norge, Sverige og Finland? Det var den ene del af det.

Den anden del er: præcis hvad betyder » i samråd med EF-landene«? Betyder det, at Danmark kan sige: det vil vi ikke være med til, og så selvstændigt gå ind i et andet initiativ? Eller betyder det, at der skal være flertal eller enighed, før man overhovedet kan gøre noget?

Tinning (VS):

Jeg skylder i første omgang hr. Svend Åge Petersen et svar. Jeg er ked af, hvis hr. Svend Åge Petersen oplevede det, som om han var kommet i den venstresocialistiske vridemaskine. Jeg forsøgte både at takke for den positive begyndelse af hr. Svend Åge Petersens tale og så at kritisere den negative konklusion, hr. Svend Åge Petersen nåede frem til.

Jeg vil godt takke ministeren for svaret vedrørende EF-forhandlingerne. Når jeg spurgte, hvordan det lå med forhandlingsretten, var det selvfølgelig, fordi jeg var bange for, at det forholdt sig sådan, som jeg nu forstår, at det gør. Det kan så være, at ministeren nu kan afkræfte det, men jeg forstår i hvert fald formuleringen med, at Kommissionen har fået forhandlingsretten i samråd med EF-landene, sådan, at så foretager landene sig ikke noget på egen hånd. Man kan ikke både tage et selvstændigt initiativ og så være med i det andet. Det er klart, at det ville være godt, hvis det kunne blive afkræftet, men sådan forstår jeg det, og det beklager jeg selvfølgelig meget, og det synes jeg ganske enkelt også vi skal undersøge mulighederne for at få lavet om.

Derudover vil jeg blot sige til ministeren, at jeg ikke synes, vi skal diskutere det på den måde, at enten gør vi noget nationalt eller også gør vi noget internationalt. Vores hensigt med dette forslag har været at gøre noget nationalt og gøre det hurtigt. Det er også derfor, vi foreslår, at miljøministeren skal udstede sine regler senest den 1. maj 1987 og gøre disse ting nationalt for at give Danmark mulighed for i de internationale sammenhænge at handle med så meget større styrke og troværdighed. Men det forudsætter selvfølgelig, at Danmark overhovedet har mulig-

hed for at foretage noget på egen hånd, og det synes jeg i første omgang er det vigtigste overhovedet at få opklaret.

Selve forslaget er jo med de ændringer, som der er lagt op til efter førstebehandlingen i dag, rimelig klart og rimelig nemt at nå inden den 1. maj 1987, også sådan, at ministeren får god tid. Det kan vi sagtens nå på det nationale plan. Men det er klart, at vi må have opklaret, hvad det egentlig er, der nu foregår, hvis det er sådan, at Danmark mere eller mindre har overdraget sin forhandlingsret. Det er jo nærmest katastrofalt.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Ja, det kunne da godt betegnes som katastrofalt, hvis det var tilfældet. Det, der er tilfældet, det, der er indeholdt i dette her, er, at EF har fået mandat til at forhandle på Fællesskabets vegne, men ikke kan tegne det enkelte land. Det betyder, at Danmark har sin fulde frihed til selv at bestemme, hvad det er, der skal ske. Kommissionen kan handle på Fællesskabets vegne og ikke på det enkelte lands vegne.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (SF):

Formanden:

Vi skal jo være færdige med første behandling af dette forslag.

Anne Grete Holmsgård (SF):

Jamen så må miljøforslagene til at ligge først på dagsordenen, vil jeg foreslå.

Så vil jeg gerne spørge miljøministeren: når nu det er sådan, at Danmark selvstændigt kan handle under Wienkonventionen, er miljøministeren så indstillet på, at Danmark på det næste møde inden for Wienkonventionen bakker det amerikanske forslag op, der blev fremlagt på sidste møde, og som går ud på, at man fastfryser produktionen på nuværende niveau og starter på en afvikling?

Miljøministeren (Chr. Christensen):

På baggrund af, at jeg ikke ved, hvornår det næste møde er, skal jeg undersøge sagen og også få undersøgt forholdene med hensyn til den danske stilling og de muligheder, vi